IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

LUBELSKA OKRĘGOWA IZBA ARCHITEKTÓW
OKRĘGOWY SĄD DYSCYPLINARNY

Lublin, dnia 17 lipca 2012 r.

Sygn. OZ 1/12

DECYZJA

Na podstawie art. 25 ust. 1 w zw. z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42 z późn. zm.) oraz art. 95 pkt 4 i art. 96 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. - Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 104 oraz 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.)
na skutek wniosku Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej LB OIARP o ukaranie arch. Z B nr wpisu na listę samorządu zawodowego Izby Architektów LB-

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Lubelskiej Okręgowej Izby Architektów RP

w składzie: Przewodniczący : arch. Izabella Tarka
Sędzia: arch. Janusz Szymanek
Sędzia: arch. Andrzej Skiba

obwinionego o to, że w maju 2011 r. oraz we wrześniu 2011 r. w sposób niedbały pełnił samodzielną funkcję techniczną w budownictwie sprawdzającego w zakresie branży architektonicznej projekty budowlane budynku usługowo – mieszkalnego przy ul. U w C opracowane przez osoby nie posiadające odpowiednich uprawnień do projektowania w specjalności architektonicznej i nie będące członkami Izby Architektów RP, czym naruszył przepis art. 95 pkt 4 ustawy – Prawo budowlane

- stwierdza naruszenie przez arch. Z B art. 95 pkt 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo Budowlane,

- orzeka karę upomnienia.

Przewodniczący : arch. Izabella Tarka .....

Sędzia: arch. Janusz Szymanek .....

Sędzia: arch. Andrzej Skiba .....

UZASADNIENIE

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej Lubelskiej Okręgowej Izby Architektów po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego wniósł o wszczęcie postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie przed Lubelskim Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Izby Architektów wobec architekta Z B . Czynności sprawdzające zostały podjęte z urzędu.

Rzecznik zarzucił architektowi popełnienie czynu powodującego odpowiedzialność zawodową w budownictwie polegającego na tym, że w maju 2011 r. oraz we wrześniu 2011 r. w sposób niedbały pełnił samodzielną funkcję techniczną w budownictwie sprawdzającego w zakresie branży architektonicznej projekty budowlane budynku usługowo – mieszkalnego przy ul. U w C , opracowane przez osoby nie posiadające odpowiednich uprawnień do projektowania w specjalności architektonicznej i nie będące członkami Izby Architektów RP.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił co następuje:

Wojewódzki Konserwator Zabytków w L Delegatura w otrzymał wniosek inwestora P Ł o wydanie pozwolenia na prowadzenie robót budowlanych polegających na budowie budynku usługowo mieszkalnego na działce nr ewidencyjny , przy ul. U w C – w obszarze zabytkowego obszaru urbanistycznego – zgodnie z programem zawartym w projekcie opracowanym w maju 2011 r., przez Pracownię Projektową " " J O w C . Projektantem części architektonicznej tegoż przedsięwzięcia był J O , który legitymował się uprawnieniami budowlanymi w ograniczonym zakresie nr ew. oraz , nadanymi przez Wojewodę C w C dnia 20 kwietnia 1989 r., na podstawie § 2 ust. 2 pkt 1 i 2, § 6 ust. 3 i § 13 ust. 1 pkt 2, § 5 ust. 2, § 7 Rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. *w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie* (Dz. U. nr 8 poz. 46).

Z uwagi na wątpliwości organu co do posiadanych przez projektanta uprawnień zwrócił się on pismem z dnia 20.07.2011 r. do LBOIARP o udzielenie informacji czy Pan J O posiada stosowne uprawnienia do projektowania budynków usługowo-mieszkalnych w ośrodkach miejskich.

LBOIARP ustaliła, iż J O nie jest członkiem Izby Architektów RP i uznała, iż nie posiada on uprawnień do projektowania w specjalności architektonicznej bez ograniczeń, dlatego też pismem z dnia 7.09.2011 r. poinformowała organ o braku uprawnień Pana J O do projektowania budynków usługowo – mieszkalnych w ośrodkach miejskich.

Wobec powyższego Wojewódzki Konserwator Zabytków odmówił inwestorowi wydania decyzji zezwalającej na prowadzenie robót budowlanych w obszarze zabytkowego obszaru urbanistycznego.

Inwestor P Ł ponownie wystąpił o wydanie przedmiotowego pozwolenia załączając kolejny projekt, na którego stronie tytułowej J O został oznaczony jako opracowujący, zaś w miejscu projektanta figurował B M członek Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, posiadający uprawnienia wydane przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury nadane dnia 25.11.1961 r., nr ew. uprawn. , na podstawie art. 364 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. *o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli* (Dz.U. z 1939 r. Nr 34 poz. 216). Uprawnienia te nadawały mu tytuł budowniczego i upoważniały do kierowania robotami budowlanymi z wyjątkiem robót dotyczących budynków zabytkowych, pomników, budynków monumentalnych i budynków większych o skomplikowanych konstrukcjach żelaznych, żelazo-betonowych i innych, oraz do sporządzania projektów (planów) tych robót, po wykazaniu się praktyczną umiejętnością sporządzania takich projektów. B M nie miał stosownych uprawnień pozwalających mu na projektowanie architektury bez ograniczeń, w tym w obszarze zabytkowego obszaru urbanistycznego. Sprawdzającym powyższy projekt był również arch. Z B .

Na podstawie załączonego do wniosku projektu decyzją z dnia 4.10.2011 r. Wojewódzki Konserwator Zabytków w L Delegatura w C wydał inwestorowi pozwolenie na prowadzenie robót budowlanych w obszarze zabytkowego obszaru urbanistycznego.

Lubelska Okręgowa Rada IARP na posiedzeniu Rady w dniu 26.10.2011 r., poinformowała LBOROZ o treści pisma wystosowanego do WUOZ w L Delegatura C , w związku z czym LBOROZ wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie architekta Z B .

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu dowody zebrane w sprawie tj. wyjaśnienia architekta Z B oraz dowody z dokumentów znajdujące się na kartach 9-20.

Na rozprawie w dniu 26 czerwca 2012 roku architekt Z B utrzymywał, iż zarówno Pan J O jak i B M posiadali uprawnia do projektowania przedmiotowego obiektu.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Rozważając zakres odpowiedzialności zawodowej obwinionego Sąd uznał, iż jego działania w zakresie sprawowania funkcji technicznej sprawdzającego projekty sporządzone przez osoby nie posiadające uprawnień do projektowania w nieograniczonym zakresie tj. Pana J O i Pana B M , winny być kwalifikowane jako popełnienie przez członka izby architektów czynu powodującego odpowiedzialność zawodową w budownictwie, przewidzianego w art. 95 pkt 4 ustawy – Prawo budowlane, ponieważ stanowiły one wyraz rażącego niedopełnienia obowiązków sprawdzającego projekty budowlane w branży architektonicznej. Zdaniem Sądu zakres uprawnień projektanta części architektonicznej winien być brany pod uwagę przez sprawdzającego projekt, zwłaszcza, iż w świetle art. 20 ust 4 ustawy Prawo Budowlane sprawdzający, do projektu budowlanego dołącza oświadczenie o sporządzeniu projektu budowlanego, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy

technicznej. Oświadczenie to w swojej materialnej treści powinno odpowiadać stanowi faktycznemu i prawnemu, a zatem złożenie prawdziwego oświadczenia należy do zakresu obowiązków sprawdzającego. Skoro zatem w niniejszej sprawie architekt sprawdzający składał oświadczenia o sporządzeniu projektów budowlanych, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej, a autorzy projektów sprawdzanych nie posiadali uprawnień budowlanych do jego wykonania, to oświadczenia te jako niezgodne z prawdą, zostały złożone z naruszeniem obowiązków ciążących na sprawdzającym.

Ponadto Sąd podziela argumentację Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, iż projektem budowlanym jest wyłącznie taki projekt, który sporządzony został przez osoby posiadające stosowne uprawnienia, zaś sprawdzający winien być gwarantem prawidłowości sporządzonego projektu architektoniczno – budowlanego. Każde inne zachowanie sprawdzającego nie może być inaczej oceniane jak tylko jako sprzeniewierzenie się dobru klienta.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny LBOIARP uznał więc, że architekt Z B dopuścił się występku powodującego odpowiedzialność zawodową w budownictwie, gdyż wypełnił niedbale obowiązki projektanta – sprawdzającego, określone w ustawie – Prawo budowlane, które są dla niego bezwzględnie wiążące. Za niedbałe wykonywanie swoich obowiązków projektant ponosi odpowiedzialność zawodową, o której mowa w art. 95 pkt 4 Prawa budowlanego.

Z tych względów Lubelski Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Izby Architektów uznał obwinionego winnym naruszenia art. 95 pkt 4 Prawa budowlanego. Biorąc pod uwagę ciężar naruszonych przez architekta obowiązków, stopień jego winy oraz skutki czynu Sąd wymierzył arch. Z B karę upomnienia.

Przewodniczący: arch. Izabella Tarka .....

Sędzia: arch. Janusz Szymanek .....

Sędzia: arch. Andrzej Skiba .....

Pouczenie:

Architektowi i rzecznikowi odpowiedzialności zawodowej służy odwołanie od niniejszej decyzji do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie ul. . Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Lubelskiej Izby Architektów ul. w Lublinie w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji.

Otrzymują:

1) arch. Z B ;
2) OROZ arch. Robert Boczek;
3) a/a